

THOMAS VERBOGT

Gloeilamp

Met wie of wat we 'lief' noemen, moeten we behoedzaam omgaan. Het is een voortreffelijke en tegelijkertijd ook tere typering, die alsjeblieft niet te algemeen moet worden. Ik lees dat men in Tilburg van een ziekenhuis aldaar 'een lief ziekenhuis' wil maken. Het woord wordt inderdaad gebruikt: lief.

Even knijp ik mijn tenen bij elkaar, maar de bedoeling is duidelijk en ik moet zeggen dat ik die ook omhels. Ik merk dat ik vaak blij, zelfs ópgelucht ben als ik aardig word bejegend, in een winkel, bij een gemeentelijke instantie en ja, ook in een ziekenhuis.

Ik vind dat ik al snel tevreden ben, het hoeft heus niet meteen lief te zijn zoals ik lief gewend ben, ik hoef ook niet als een vriend voor het leven te worden bekust, nee, kleine dingen, niet al te snel een grote bek, zelfs liever niet, beetje hoffelijkheid, enige aandacht, allemaal hartstikke goed.

In een interview met een bestuurder van het ziekenhuis staat dat ze in Tilburg voortaan rekening gaan houden met de kwetsbaarheid van de patiënt. Wanneer het lukt in Tilburg, vragen we hoe ze het gedaan hebben en als we dat begrijpen, maken we er een landelijke intentie van. Wie is er niet kwetsbaar, waar dan ook?

Gisteren kocht ik een gloeilamp in een warenhuis. Ik rekende die af bij een vrolijk meisje dat lief zei: „Zo, u heeft weer lekker licht.” Van haar puike humeur en zo'n opmerking krijg je zin in de rest van de dag, ben je even minder kwetsbaar. Je wilt er zelfs opgetogen met iemand over prátén. Waarom niet nóg een lamp kopen?

Hóndsmoeilijk kan het allemaal niet zijn, maar ik heb het gevoel dat we nog een lange, lánge weg te gaan hebben.